

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

1999/440/FUSP:

- ★ **Rådets afgørelse af 6. juli 1999 om forlængelse af gyldigheden af fælles aktion 97/289/FUSP om iværksættelse af et EU-bistandsprogram til støtte for Den Palæstinensiske Myndighed i dens bestræbelser på at bekæmpe terroristhandlinger, der har deres udspring i territorier under dens kontrol** 1

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 1474/1999 af 6. juli 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 2

Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/1999 af 6. juli 1999 om udstedelse af importlicenser for visse former for svampekonserves 4

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1476/1999 af 6. juli 1999 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed** 5

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1477/1999 af 6. juli 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 3220/90 om betingelserne for anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87** 6

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1478/1999 af 6. juli 1999 om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af den endelige støtte for tørret foder** 8

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1479/1999 af 6. juli 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2300/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning** 9

1

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)	Kommissionens forordning (EF) nr. 1480/1999 af 6. juli 1999 om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina	11
	* Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed	12

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/441/EF:

* Kommissionens beslutning af 28. juni 1999 om ændring af beslutning 92/271/EØF om indførsel til Fællesskabet af levende dyr og animalske produkter med oprindelse i eller afsendt fra Republikken Bosnien-Hercegovina ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 1728)	17
--	-----------

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 6. juli 1999

om forlængelse af gyldigheden af fælles aktion 97/289/FUSP om iværksættelse af et EU-bistandsprogram til støtte for Den Palæstinensiske Myndighed i dens bestræbelser på at bekæmpe terrorist-handlinger, der har deres udspring i territorier under dens kontrol

(1999/440/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 29. april 1997 fælles aktion 97/289/FUSP ⁽¹⁾ om iværksættelse af et EU-bistandsprogram til støtte for Den Palæstinensiske Myndighed i dens bestræbelser på at bekæmpe terroristhandlinger, der har deres udspring i territorier under dens kontrol;
- (2) gyldigheden af denne fælles aktion, hvorved der blev udnævnt en EU-rådgiver, udløber den 29. april 2000;
- (3) resultaterne af midtvejsrevisionen af denne fælles aktion bekræftede, at Unionens bistandsprogram har ydet et væsentligt bidrag til dens mål, som er at støtte Den Palæstinensiske Myndighed i dennes bestræbelser på at bekæmpe terroristhandlinger, der har deres udspring i territorier under dens kontrol.
- (4) iværksættelsen af de aktiviteter, der er indeholdt i Unionens bistandsprogram, er i flere tilfælde blevet forsinket, med det resultat, at varigheden af disse aktiviteter sandsynligvis ville blive længere end varigheden af fælles aktion 97/298/FUSP;
- (5) kontinuiteten i gennemførelsen af disse forskellige aktiviteter anses for vigtig, hvis Unionen skal nå de mål, den har sat sig;
- (6) den 26. oktober 1998 udvidede Rådet mandatet for Union særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten til også at omfatte sikkerhedsspørgsmål; under sådanne omstændigheder er det vigtigt at sikre en koordineret og sammenhængende EU-strategi —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gyldigheden af fælles aktion 97/289/FUSP forlænges til den 31. maj 2002.

Artikel 2

EU-rådgiveren og Unionens særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten koordinerer deres indsats inden for sikkerhedssamarbejdet for at sikre sammenhængen i Unionens indsats til støtte for fredsprocessen i Mellemøsten.

Artikel 3

Fælles aktion 97/289/FUSP tages op til revision senest den 30. juni 2000 med henblik på eventuel vedtagelse af et flerårigt program og fastlæggelse af et vejledende finansielt beløb for den resterende periode.

Artikel 4

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Rådets vegne

T. HALONEN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 120 af 12.5.1997, s. 2.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1474/1999
af 6. juli 1999
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

(2) ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	064	60,7
	999	60,7
0707 00 05	052	56,1
	628	119,3
	999	87,7
0709 90 70	052	56,5
	999	56,5
0805 30 10	382	54,7
	388	59,3
	528	66,0
	999	60,0
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
0808 20 50	400	72,5
	508	79,8
	512	44,4
	524	58,7
	528	25,2
	804	101,0
	999	66,6
	388	100,0
	512	75,7
	528	72,3
0809 10 00	999	82,7
	052	124,2
	064	83,5
0809 20 95	999	103,8
	052	201,2
	064	96,9
	066	120,3
	068	117,8
	400	205,3
	616	186,2
0809 40 05	999	154,6
	624	258,0
	999	258,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22.11.1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1475/1999
af 6. juli 1999
om udstedelse af importlicenser for visse former for svampekonserves

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2125/95 af 6. september 1995 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for svampekonserves ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2493/98 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 6, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2125/95 er det fastsat, at hvis de mængder, der er ansøgt om licens for, overstiger de mængder, der er til rådighed, fastsætter Kommissionen en enhedsats, som de pågældende ansøgninger skal nedsættes med, og suspenderer udstedelsen af licenser for efterfølgende ansøgninger;
- (2) de mængder, for hvilke der den 30. juni og 1. juli 1999 blev ansøgt om licens i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2125/95, for produkter med oprindelse i Kina, overstiger de mængder, der er til rådighed; det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes licenser, og udstedelsen af licenser bør

suspenderes indtil 31. december 1999 for alle efterfølgende ansøgninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicenser, der blev ansøgt om i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2125/95 for produkter med oprindelse i Kina, den 30. juni og 1. juli 1999, og fremsendt til Kommissionen den 2. juli 1999, udstedes med den i forordningens artikel 11, stk. 1, anførte angivelse for 33,77 % af de mængder, der er ansøgt om.

Artikel 2

Udstedelsen af importlicenser, der ansøges om for Kina i henhold til forordning (EF) nr. 2125/95, suspenderes for ansøgninger indgivet i perioden fra den 2. juli til den 31. december 1999.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 212 af 7.9.1995, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 309 af 19.11.1998, s. 38.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1476/1999
af 6. juli 1999
om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2214/98 ⁽²⁾, særlig artikel 19, nr. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er foretaget ændringer i liste III i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter; bilag C til forordning (EF) nr. 338/97 bør derfor ændres tilsvarende;
- (2) »Note vedrørende fortolkningen af bilag A, B, C og D« i forordning (EF) nr. 338/97 bør tilpasses;
- (3) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Handel med Vilde Dyr og Planter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 338/97 foretages følgende ændringer:

1. »Note vedrørende fortolkningen af bilag A, B, C, og D« ændres som følger:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

a) punkt 12 affattes således:

»12. (III) ved navnet på en art eller højere systematisk enhed angiver, at den er optaget på liste III til konventionen. I disse tilfælde er det land, med hensyn til hvilket arten eller den højere systematiske enhed er optaget på liste III, også anført ved følgende koder på to bogstaver: BO (Bolivia), BR (Brasilien), BW (Botswana), CA (Canada), CO (Colombia), CR (Costa Rica), GH (Ghana), GT (Guatemala), HN (Honduras), IN (Indien), MX (Mexico), MY (Malaysia), MU (Mauritius), NP (Nepal), TN (Tunesien) og UY (Uruguay).«

b) følgende note indføres i slutningen af punkt 15:

»+ 219 Populationen af arten i Mexico.«

2. i bilag C erstattes

»MELIACEAE *Swietenia macrophylla* # 5
(III/BO + 216/BR + 217/CR + 218)
(American mahogany)«

med:

»MELIACEAE *Swietenia macrophylla* # 5
(III/BO + 216/BR + 217/CR + 218/MX
+ 219)
(American mahogany)«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 29. april 1999.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 279 af 16.10.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1477/1999**af 6. juli 1999****om ændring af forordning (EØF) nr. 3220/90 om betingelserne for anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1627/98 ⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3220/90 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2053/97 ⁽⁴⁾, fastsættes der betingelser for anvendelse af visse ønologiske fremgangsmåder, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 822/87; betingelserne for anvendelse af urease, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 822/87, bør indsættes i førstnævnte forordning; denne behandling bør begrænses til vin, hvis urinstofindhold kan føre til et for stort indhold af ethylcarbamater ved modningen;
- (2) Den Videnskabelig Komité for Levnedsmidler er blevet hørt om de bestemmelser, der kan påvirke folkesundheden;

- (3) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3220/90 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 indsættes som stk. 5:
»5. Anvendelse af urease for at nedsætte urinstofindholdet i vin som fastsat i punkt 4, litra c), i bilag VI til forordning (EØF) nr. 822/87 er kun tilladt, hvis den er i overensstemmelse med bilag V til nærværende forordning.«
- 2) Bilaget til denne forordning indsættes som bilag V.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 308 af 8.11.1990, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21.10.1997, s. 15.

BILAG

»BILAG V

Bestemmelser for urease

1. International kode for urease: EC nr. 3-5-1-5, CAS No: 9002-13-5.
2. Aktivitet: urease (aktiv i surt miljø) nedbryder urinstof til ammoniak og kuldioxid. Aktiviteten er mindst 5 enheder/mg, hvor 1 enhed defineres som den enzyemmængde, der frigør 1 $\mu\text{mol NH}_3$ pr. minut ved 37 °C ved en urinstofkoncentration på 5 g/l (pH4).
3. Oprindelse: *Lactobacillus fermentum*
4. Anvendelsesområde: nedbrydning af urinstof i vin, som skal modnes i længere tid, hvis den oprindelige urinstofkoncentration er over 1 mg/l.
5. Maksimumsdosis: 75 mg enzympræparat pr. liter behandlet vin med højst 375 ureaseenheder pr. liter vin. Ved behandlingens slutning skal enhver resterende enzymaktivitet fjernes ved filtrering af vinen (porediameter under 1 μm).
6. Specifikationer for kemisk og mikrobiologisk renhed

Tørringstab:	under 10 %
Tungmetaller:	under 30 ppm
Pb:	under 10 ppm
As:	under 2 ppm
Coliforme i alt:	ingen
<i>Salmonella sp.</i> :	ingen i en prøve på 25 g
Aerobe kim i alt:	under $5 \cdot 10^4$ kim/g

Urease til behandling af vin skal produceres på tilsvarende betingelser som den urease, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler afgav udtalelse om den 10. december 1998.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1478/1999**af 6. juli 1999****om fastsættelse for produktionsåret 1998/99 af den endelige støtte for tørret foder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1347/95 ⁽²⁾, særlig artikel 18, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 603/95 fastsættes det, hvor stor en støtte der for produktionsåret 1998/99 skal udbetales til forarbejdningsevnevirksomhederne for henholdsvis kunsttørret foder og soltørret foder inden for de maksimale garantimængder, der er anført i artikel 4, stk. 1 og 3, i nævnte forordning;
- (2) de meddelelser, som medlemsstaterne sender til Kommissionen efter artikel 15, litra a), andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 676/1999 ⁽⁴⁾, viser, at den maksimale garantimængde er overskredet for kunsttørret foder, mens den ikke er overskredet for soltørret foder;

- (3) det bør derfor besluttes, at støtten som fastsat ved forordning (EF) nr. 603/95 skal nedsættes efter artikel 5 i samme forordning, for så vidt angår kunsttørret foder; for soltørret foder bør der udbetales fuld støtte;
- (4) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tørret Foder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den støtte, der ydes efter Rådets forordning (EF) nr. 603/95 for tørret foder, og som for kunsttørret foder er anført i artikel 3, stk. 2, i nævnte forordning, og for soltørret foder i artikel 3, stk. 3:

- a) nedsættes for kunsttørret foder til 65,88 EUR/t for produktionsåret 1998/99 i alle medlemsstaterne
- b) udbetales fuldt ud for soltørret foder for produktionsåret 1998/99.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 131 af 15.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 79 af 7.4.1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 40.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1479/1999**af 6. juli 1999****om ændring af forordning (EF) nr. 2300/97 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1221/97 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1221/97 af 25. juni 1997 om almindelige regler for anvendelsen af foranstaltninger til forbedring af produktionen og afsætningen af honning ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2070/98 ⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsesbestemmelserne for foranstaltningerne til forbedring af produktionen og afsætningen af honning blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2300/97 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2767/98 ⁽⁴⁾;
- (2) ifølge de meddelelser, som medlemsstaterne i henhold til artikel 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2300/97 indsender med henblik på en ajourføring af strukturdataene om situationen i sektoren, er der sket ændringer i bibestanden; bilag I i denne forordning bør derfor ændres;

- (3) i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2300/97 fastsættes en frist for gennemførelsen af foranstaltningerne i de årlige programmer; det nye bilag I anvendes derfor for første gang i forbindelse med de årlige programmer for produktionsåret 1999/2000;

- (4) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 2300/97 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for første gang i forbindelse med de årlige programmer for produktionsåret 1999/2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 173 af 1.7.1997, s. 1.⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 1.⁽³⁾ EFT L 319 af 21.11.1997, s. 4.⁽⁴⁾ EFT L 346 af 22.12.1998, s. 13.

BILAG

»BILAG I

Medlemsstat	Bibestand
B	100 000
DK	85 000
D	1 038 000
GR	1 217 000
E	2 013 048
F	1 446 906
IRL	20 000
I	1 100 000
L	10 213
NL	80 000
A	373 062
P	550 000
FIN	40 000
S	110 000
UK	200 000
EU-15	8 383 229«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1480/1999
af 6. juli 1999
om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 857/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1040/1999 af 20. maj 1999 om en beskyttelsesforanstaltning for indførsel af hvidløg med oprindelse i Kina ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1859/93 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1662/94 ⁽⁵⁾, kan hvidløg importeret fra tredjelande kun overgå til fri omsætning i Fællesskabet, hvis der forelægges en importlicens;
- (2) i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1040/1999 begrænses udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina og for ansøgninger, der indgives i perioden 1. juni 1999 til 31. maj 2000, til en maksimal månedlig mængde;
- (3) under hensyntagen til kriterierne i artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning og til de allerede udstedte importlicenser overstiger de mængder, der er ansøgt om siden

den 1. juli 1999, den i bilaget til nærværende forordning nævnte maksimale månedlige mængde for juli 1999; det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser for disse ansøgninger; følgelig bør det afvises at udstede licenser for ansøgninger, der er indgivet efter den 1. juli 1999 og før den 2. august 1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicenser, der var ansøgt om i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1859/93 fra 1. juli 1999 for hvidløg henhørende under KN-kode 0703 20 00 med oprindelse i Kina, udstedes for 1,1976 % af den ansøgte mængde under hensyntagen til de oplysninger, Kommissionen havde modtaget den 6. juli 1999.

For de nævnte produkter afvises de importlicensansøgninger, der er indgivet efter den 1. juli 1999 og før den 2. august 1999.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 108 af 27.4.1999, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 127 af 21.5.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 13.7.1993, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 9.7.1994, s. 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 1999/44/EF
af 25. maj 1999
om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18. maj 1999 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter traktatens artikel 153, stk. 1 og 3, skal Fællesskabet bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 95;
- (2) det indre marked udgør et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; de frie varebevægelser gælder ikke alene for erhvervsdrivende, men også for privatpersoner; dette indebærer, at forbrugere, der bor i én medlemsstat, frit bør kunne købe varer på en anden medlemsstats område på grundlag af et minimum af rimelige ensartede regler for køb af forbrugsvarer;
- (3) medlemsstaternes lovgivninger om forbrugerkøb afviger på mange punkter fra hinanden med det resultat, at de nationale markeder for forbrugsvarer er indbyrdes forskellige, og at der kan opstå konkurrencefordrejning mellem sælgerne;
- (4) forbrugere, som søger at drage fordel af det indre marked ved at købe varer i en anden medlemsstat end deres bopælsstat, spiller en grundlæggende rolle for gennemførelsen af det indre marked; kuristig genetablering af grænser og opdeling af markederne bør modvirkes; disse muligheder er kraftigt forøget i kraft af de nye kommunikationsteknologier, som giver let adgang til distributionssystemerne i andre medlemsstater eller tredjelande; uden en minimumsharmonisering af reglerne for forbrugerkøb er der fare for, at udviklingen af fjernsalg ved hjælp af nye kommunikationsteknologier bliver hindret;
- (5) skabelsen af et fælles grundlag af minimumsrettigheder for forbrugere, som gælder, uanset hvor i Fællesskabet varerne er købt, vil øge forbrugernes tillid og give dem

bedre mulighed for at udnytte fordelene ved det indre marked;

- (6) de største vanskeligheder for forbrugere og den største kilde til konflikt med sælgerne vedrører varernes manglende overensstemmelse med købsaftalen; derfor bør de nationale lovgivninger om forbrugerkøb tilnærmes indbyrdes for så vidt angår dette aspekt, dog uden at dette berører de nationale retsregler og principper vedrørende de ordninger, der gælder for ansvar i og uden for kontraktforhold;
- (7) varerne bør frem for alt være i overensstemmelse med købsaftalen; begrebet overensstemmelse med købsaftalen kan betragtes som et fælles element i medlemsstaternes forskellige retstraditioner; inden for visse medlemsstaters retstraditioner vil det ikke være muligt alene at basere sig på dette princip, hvis man vil sikre en minimumsbeskyttelse af forbrugeren; det kan specielt i forbindelse med sådanne retstraditioner være hensigtsmæssigt at vedtage supplerende nationale bestemmelser for at sikre, at forbrugeren er beskyttet i de tilfælde, hvor parterne ikke har vedtaget særlige aftalevilkår, eller hvor parterne har vedtaget aftalevilkår eller bestemmelser, der direkte eller indirekte ophæver eller begrænser forbrugers rettigheder; i det omfang disse rettigheder følger af direktivet, er sådanne aftalevilkår eller bestemmelser ikke bindende for forbrugeren;
- (8) for at lette anvendelsen af princippet om, at en vare skal være i overensstemmelse med købsaftalen, er det nyttigt at indføre en formodning for varens overensstemmelse med købsaftalen, der dækker de hyppigst forekommende tilfælde; denne formodning indskrænker ikke princippet om parternes aftalefrihed; endvidere vil elementerne i denne formodning kunne anvendes til at afgøre, om varerne er i overensstemmelse med købsaftalen i tilfælde, hvor der ikke er fastsat særlige aftalevilkår, og i tilfælde af anvendelse af minimumsklausulen; den beskaffenhed og brugbarhed, som forbrugere med rimelighed kan forvente, afhænger bl.a. af om varerne er nye eller brugte; elementerne i formodningen er kumulative; hvis et af elementerne er åbenlyst uanvendeligt i en given situation finder de øvrige elementer stadig anvendelse;

⁽¹⁾ EFT C 307 af 16.10.1996, s. 8 og EFT C 148 af 14.5.1998, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 66 af 3.3.1997, s. 5.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10. marts 1998 (EFT C 104 af 6.4.1998, s. 30), Rådets fælles holdning af 24. september 1998 (EFT C 333 af 30.10.1998, s. 46) og Europa-Parlamentets afgørelse af 17. december 1998 (EFT C 98 af 9.4.1999, s. 226). Europa-Parlamentets afgørelse af 5. maj 1999. Rådets afgørelse af 17. maj 1999.

- (9) sælgeren bør være direkte ansvarlig over for forbrugeren for, at varerne er i overensstemmelse med aftalen; dette er den traditionelle løsning, der er valgt i medlemsstaternes lovgivninger; sælger bør dog efter regler fastsat i national lovgivning frit kunne gøre regres mod producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller en anden mellemmand, medmindre han har givet afkald på

- denne ret; dette direktiv berører ikke princippet om aftalefrihed mellem sælger, producent, en tidligere sælger eller en anden mellemmand; spørgsmålet om, mod hvem og hvordan sælgeren kan gøre regres, afgøres efter den nationale lovgivning;
- (10) i tilfælde af manglende overensstemmelse med aftalen bør forbrugeren have ret til gratis afhjælpning eller omlevering eller i mangel heraf til afslag i prisen eller til at hæve købet;
- (11) forbrugeren kan i første omgang kræve, at sælgeren afhjælper den manglende overensstemmelse eller omleverer, medmindre dette vil være umuligt eller uforholdsmæssigt; hvorvidt denne beføjelse er uforholdsmæssig, bør afgøres objektivt; en beføjelse anses for uforholdsmæssig, hvis den vil påføre sælgeren omkostninger, der i forhold til omkostningerne ved en alternativ beføjelse er urimelige; omkostninger er urimelige, hvis de er væsentligt højere end omkostningerne ved en anden beføjelse;
- (12) sælgeren kan i tilfælde af manglende overensstemmelse altid som forligsmulighed tilbyde forbrugeren en eller anden form for afhjælpning; forbrugeren skal frit kunne acceptere eller afvise dette forslag;
- (13) for at give forbrugerne mulighed for at udnytte det indre marked og købe forbrugsvarer i en anden medlemsstat, bør det henstilles, at producenter af forbrugsvarer, der markedsføres i flere medlemsstater, i forbrugernes interesse vedføjer varerne én liste med mindst en kontaktadresse i hver af de medlemsstater, hvor varen markedsføres;
- (14) henvisningerne til leveringstidspunktet indebærer ikke, at medlemsstaterne skal ændre deres regler om risikoovergang;
- (15) medlemsstaterne kan fastsætte, at en eventuel tilbagebetaling til forbrugeren kan nedsættes under hensyn til forbrugers brug af varen i den tid, der er gået siden leveringen; nærmere bestemmelser om vilkår for at hæve købet kan fastsættes i den nationale lovgivning;
- (16) brugte varer er som følge af deres natur generelt umulige at omlevere; forbrugers ret til omlevering gælder derfor generelt ikke for disse varer; medlemsstaterne kan, når det drejer sig om sådanne varer, give parterne mulighed for at aftale en kortere ansvarsperiode;
- (17) der bør fastsættes en frist, inden for hvilken sælgeren er ansvarlig over for forbrugeren for manglende overensstemmelse med aftalen, som er til stede ved leveringen af varen; medlemsstaterne kan også fastsætte en frist, inden for hvilken forbrugeren kan udøve deres rettigheder; reklamationsfristen må dog ikke udløbe inden for en periode af to år fra vares levering; hvis reklamationsfristen efter national lovgivning ikke begynder at løbe fra leveringen af varen, må fristernes samlede varighed i henhold til national lovgivning ikke være kortere end to år fra leveringstidspunktet;
- (18) medlemsstaterne kan hvad angår afhjælpning, omlevering eller forhandlinger mellem forbruger og sælger om tilvejebringelse af en mindelig ordning, fastsætte regler om suspension eller afbrydelse af den periode, hvori enhver manglende overensstemmelse skal vise sig, og af reklamationsfristen, hvis det er relevant og i overensstemmelse med deres nationale lovgivning;
- (19) medlemsstaterne bør kunne fastsætte en frist, inden for hvilken forbrugeren skal underrette sælgeren om manglende overensstemmelse med købsaftalen; medlemsstaterne kan fastsætte et højere beskyttelsesniveau for forbrugeren ved ikke at indføre en sådan forpligtelse; alle forbrugere i Fællesskabet bør under alle omstændigheder have en frist på mindst to måneder til at underrette sælgeren om manglende overensstemmelse med købsaftalen;
- (20) medlemsstaterne bør søge at undgå, at denne tidsfrist er til ulempe for forbrugere, der handler på tværs af grænserne; medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om deres brug af denne bestemmelse; Kommissionen bør overvåge virkningen på forbrugere og på det indre marked af gennemførelsen af denne bestemmelse; oplysninger om de enkelte medlemsstaters brug af denne bestemmelse bør være tilgængelige for de andre medlemsstater og for forbrugere og forbrugerorganisationer i hele Fællesskabet; en oversigt over situationen i medlemsstaterne bør derfor offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*;
- (21) for så vidt angår visse varekategorier er det gældende praksis, at sælgeren eller producenten yder garantier, der sikrer forbrugeren mod enhver manglende overensstemmelse med købsaftalen, der måtte vise sig inden for en vis frist; denne praksis kan bidrage til øget konkurrence på markedet; sådanne garantier er lovlige markedsføringsmidler, men må ikke vildlede forbrugeren; for at sikre, at forbrugeren ikke vildledes, skal garantiene indeholde bestemte informationer — det skal bl.a. fremgå, at garantien ikke påvirker forbrugers lovfastede rettigheder;
- (22) de rettigheder, der tillægges forbrugeren med direktivet, må ikke kunne indskrænkes eller ophæves efter aftale mellem parterne, da den lovmæssige beskyttelse i så fald ville blive indholdsløs; dette princip bør også gælde for klausuler, ifølge hvilke forbrugeren formodes at være

bekendt med enhver manglende overensstemmelse med købsaftalen på tidspunktet for dennes indgåelse; det bør ikke indskrænke direktivets beskyttelse af forbrugerne, at en ikke-medlemsstats lovgivning er blevet valgt af parterne som gældende for købsaftalen;

- (23) de forskellige medlemsstaters lovgivning og retspraksis på dette område viser, at der er et voksende ønske om at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau; på baggrund af denne udvikling og erfaringerne med gennemførelsen af dette direktiv kan det vise sig nødvendigt med en yderligere harmonisering, navnlig at det fastsættes, at producenten hæfter direkte for de mangler, han er ansvarlig for;
- (24) medlemsstaterne bør have mulighed for på det område, der er omfattet af dette direktiv, at vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at sikre forbrugerne et endnu højere beskyttelsesniveau;
- (25) i henhold til Kommissionens henstilling af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet⁽¹⁾, kan medlemsstaterne oprette organer, som sikrer, at klager på såvel nationalt som grænseoverskridende plan behandles upartisk og effektivt, og som forbrugerne kan bruge som mæglere;
- (26) med henblik på at beskytte forbrugernes kollektive interesser bør dette direktiv føjes til listen over direktiver i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

- Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om visse aspekter ved køb af forbrugsvarer og om garantier i forbindelse hermed for at sikre, at der fastsættes et ensartet minimumsniveau for forbrugerbeskyttelse inden for rammerne af det indre marked.
- I dette direktiv forstås ved:
 - forbruger*: en fysisk person, der i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, ikke handler som led i sit erhverv
 - forbrugsvarer* enhver løsøregenstand undtagen
 - varer, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov
 - vand og gas, medmindre disse varer sælges i et afgrænset volumen eller i en bestemt mængde

— elektricitet

- sælger*: en fysisk eller juridisk person, der ved en købsaftale handler som led i sit erhverv
- producent*: den, der har fremstillet en forbrugsvarer, den importør, der har indført den til Fællesskabet, eller enhver anden, der fremstår som producent ved at have forsynet varen med sit navn, sit mærke eller et andet kendetegn
- garanti*: enhver forpligtelse, som en sælger eller producent har påtaget sig over for forbrugeren til uden ekstra omkostninger at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved forbrugsvareren, hvis den ikke svarer til de specifikationer, der fremgår af garantierklæringen eller af reklamer for varen
- afhjælpning*: at bringe forbrugsvareren i overensstemmelse med købsaftalen i tilfælde af manglende overensstemmelse.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at »forbrugsvarer« ikke omfatter brugte genstande, som sælges på en offentlig auktion, hvor forbrugerne har mulighed for selv at være til stede under auktionen.

4. Ved anvendelsen af dette direktiv anses aftaler om levering af varer, som først skal tilvirkes, som aftaler om køb af forbrugsvarer.

Artikel 2

Overensstemmelse med aftalen

- Sælgeren har pligt til at levere forbrugeren varer, der er i overensstemmelse med købsaftalen.
- Forbrugsvarer formodes at være i overensstemmelse med aftalen, hvis de
 - er i overensstemmelse med sælgers beskrivelse af dem og har den beskaffenhed, der svarer til en vareprøve eller model, som sælger har forelagt forbrugeren
 - er egnet til et særligt formål, som forbrugeren ønsker at de skal kunne anvendes til, når han har gjort sælger bekendt hermed på tidspunktet for aftalens indgåelse, og sælger har accepteret dette
 - er egnet til de formål, som varer af samme type sædvanligvis anvendes til
 - har den beskaffenhed og brugbarhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente under hensyntagen til deres art og i givet fald de oplysninger om deres konkrete egenskaber, der er afgivet offentligt om dem af sælgeren, producenten eller dennes repræsentant, navnlig i reklamer eller gennem mærkning.
- Der er ikke tale om manglende overensstemmelse i denne artikels forstand, hvis forbrugeren på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, havde kendskab til eller ikke med rimelighed kunne være ubekendt med den manglende overensstemmelse, eller hvis den manglende overensstemmelse skyldes materialer leveret af forbrugeren.

⁽¹⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 51.

4. Sælgeren skal ikke være bundet af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra d), hvis
- sælger godtgør, at han ikke havde kendskab til og ikke med rimelighed kunne have haft kendskab til den pågældende oplysning
 - sælger godtgør, at den pågældende oplysning var rettet ved indgåelsen af købsaftalen
 - sælger godtgør, at den pågældende oplysning ikke kan antages at have haft betydning for beslutningen om at købe den pågældende forbrugsvarer.

5. En manglende overensstemmelse, der skyldes forkert installation af forbrugsvarer, betragtes som varens manglende overensstemmelse, når installation af varen indgår i købsaftalen og er udført af sælger eller på dennes vegne. Dette gælder ligeledes, hvis forbrugeren selv installerer en vare, der er beregnet hertil, og den ukorrekte installation skyldes en mangel i installationsvejledningen.

Artikel 3

Forbrugers rettigheder

1. Sælgeren skal over for forbrugeren være ansvarlig for manglende overensstemmelse med købsaftalen, der foreligger ved forbrugsvarerens levering.

2. I tilfælde af manglende overensstemmelse har forbrugeren ret til at få forbrugsvarer bragt i overensstemmelse med købsaftalen ved gratis afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med stk. 3 eller til et passende afslag i prisen, eller til at hæve købet med hensyn til de leverede varer, jf. stk. 5 og 6.

3. I første omgang kan forbrugeren kræve at sælgeren afhjælper den manglende overensstemmelse eller omleverer, i begge tilfælde uden vederlag, medmindre dette ikke er muligt eller er uforholdsmæssigt.

Et krav om afhjælpning eller omlevering anses for uforholdsmæssigt, hvis den pågældende beføjelse vil påføre sælgeren omkostninger, der i forhold til omkostningerne ved den alternative beføjelse er urimelige under hensyn til

- den værdi, varen ville have, hvis den var i overensstemmelse med aftalen
- betydningen af den manglende overensstemmelse, og
- om den alternative beføjelse vil kunne gennemføres uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

Afhjælpning eller omlevering skal ske inden for rimelig tid og uden væsentlig ulempe for forbrugeren under hensyntagen til varens art og forbrugers formål med at anskaffe varen.

4. Udtrykkene »gratis/uden vederlag« i stk. 2 og 3 henviser til de omkostninger, der er nødvendige for at bringe varen i overensstemmelse, navnlig forsendelsesomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger.

5. Forbrugeren kan kræve et passende afslag i prisen eller hæve købet:

- hvis han hverken er berettiget til at kræve afhjælpning eller omlevering, eller
- hvis sælgeren ikke har afhjulpet inden for en rimelig tid, eller
- hvis sælgeren ikke har afhjulpet uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

6. Forbrugeren har ikke ret til at hæve købet, hvis den manglende overensstemmelse er uvæsentlig.

Artikel 4

Regresret

Hvis den endelige sælger er ansvarlig over for forbrugeren for en manglende overensstemmelse, som skyldes en handling eller en undladelse begået af producenten, en tidligere sælger i samme aftalekæde eller en anden mellemmand, skal den endelige sælger have ret til at rejse krav over for den ansvarlige person i aftalekæden. Det afgøres efter national lovgivning, mod hvilken eller hvilke ansvarlige personer den endelige sælger kan rejse krav, og hvilke beføjelser og betingelser for udøvelsen heraf der finder anvendelse.

Artikel 5

Frister

1. Sælgeren er ansvarlig i medfør af artikel 3, når den manglende overensstemmelse viser sig senest to år efter leveringen af varen. Hvis de i artikel 3, stk. 2, nævnte rettigheder ifølge national lovgivning er underkastet en reklamationsfrist, må denne ikke udløbe inden for en periode af to år fra varens levering.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forbrugeren for at benytte sig af sine rettigheder skal underrette sælgeren om den manglende overensstemmelse senest to måneder efter, at han har opdaget den.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres brug af dette stykke. Kommissionen overvåger den virkning, medlemsstaternes valgmulighed har på forbrugere og på det indre marked.

Senest den 7. januar 2003 udarbejder Kommissionen en rapport om medlemsstaternes brug af dette stykke. Rapporten offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Medmindre andet bevises, skal manglende overensstemmelse, der viser sig senest seks måneder efter varens levering, formodes at have eksisteret på leveringstidspunktet, medmindre denne formodning er uforenelig med varens eller den manglende overensstemmelses art.

Artikel 6

Garantier

1. Enhver garanti er retlig bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i garantierklæringen og i reklamer for varen.

2. Garantien skal

- fastslå, at forbrugeren har lovbestemte rettigheder i henhold til gældende national lovgivning om køb af forbrugsvarer og gøre det klart, at disse rettigheder ikke berøres af garantien
- let forståeligt angive garantiens indhold og give de oplysninger, der er nødvendige for at benytte garantien, navnlig garantiens varighed og geografiske omfang og garantigiverens navn og adresse.

3. Efter anmodning fra forbrugeren skal garantibestemmelserne stilles til dennes rådighed skriftligt eller på et andet varigt medium, som er til hans rådighed og tilgængeligt for ham.

4. Den medlemsstat, hvor forbrugsvareren markedsføres, kan på sit område og under overholdelse af traktaten kræve, at garantien udfærdiges på et eller flere af de officielle fællesskabsprog efter medlemsstatens eget valg.

5. Selv om en garanti er i modstrid med kravene i stk. 2, 3 eller 4, har dette ikke betydning for garantiens gyldighed mellem parterne. Forbrugeren vil stadig kunne stole på garantien og kræve den opfyldt.

Artikel 7

Bestemmelsernes ufravigelige karakter

1. Aftaler og aftalevilkår, som er indgået med sælgeren, før denne er blevet gjort bekendt med en manglende overensstemmelse, og som direkte eller indirekte ophæver eller begrænser de rettigheder, der følger af dette direktiv, er i henhold til national lovgivning ikke bindende for forbrugeren.

Medlemsstaterne kan, når det drejer sig om brugte varer, fastsætte, at sælgeren og forbrugeren kan vedtage aftalevilkår, ifølge hvilke manglende overensstemmelse kan påberåbes over for sælgeren inden for en kortere frist end fastsat i artikel 5, stk. 1. Denne kortere frist må ikke være mindre end et år.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugeren ikke berøves den beskyttelse, som dette direktiv giver, såfremt en ikke-medlemsstats lovgivning vælges som gældende lov for aftalen, når denne aftale har nær tilknytning til medlemsstaternes område.

Artikel 8

National ret og mindstebeskyttelse

1. Udøvelsen af rettighederne efter dette direktiv berører ikke udøvelsen af andre rettigheder, som forbrugeren kan påberåbe sig efter nationale retsregler om ansvar i og uden for kontraktforhold.

2. Medlemsstaterne kan på det af dette direktiv omfattede område vedtage eller opretholde strengere bestemmelser, der er forenelige med traktaten, for at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at orientere forbrugeren om den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv og opfordrer, hvis det er hensigtsmæssigt, erhvervsorganisationer til at orientere forbrugeren om deres rettigheder.

Artikel 10

I bilaget til direktiv 98/27/EF tilføjes følgende punkt:

- »10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12).«

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Revision

Senest den 7. juli 2006 tager Kommissionen anvendelsen af dette direktiv op til fornyet overvejelse og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal bl.a. undersøge behovet og mulighederne for at indføre direkte producentansvar og skal i givet fald ledsages af forslag.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 1999.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

H. EICHEL

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juni 1999

om ændring af beslutning 92/271/EØF om indførsel til Fællesskabet af levende dyr og animalske produkter med oprindelse i eller afsendt fra Republikken Bosnien-Hercegovina

(meddelt under nummer K(1999) 1728)

(EØS-relevant tekst)

(1999/441/EF)

- KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
- under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
- under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF ⁽²⁾, særlig artikel 18,
- under henvisning til Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽³⁾, særlig artikel 19,
- under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽⁴⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og
- ud fra følgende betragtninger:
- (2) situationen i Bosnien-Hercegovina har bedret sig;
 - (3) Bosnien-Hercegovina er blevet medlem af Det Internationale Kontor for Epizootier (OIE) og skal derfor indberette alle anmeldelsespligtige sygdomme;
 - (4) i betragtning af den nuværende EF-lovgivning er det muligt at hæve forbuddet i beslutning 92/271/EØF; indførsel af heste må ikke tillades uden en forudgående vurdering af hestenes sundhedssituation i Bosnien-Hercegovina;
 - (5) beslutning 92/271/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed;
 - (6) de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

- (1) Som følge af den situation, der opstod i Republikken Bosnien-Hercegovina i 1992, vedtog Kommissionen den 20. maj 1992 beslutning 92/271/EØF ⁽⁵⁾;

Artikel 1 i beslutning 92/271/EØF affattes således:

»Artikel 1

Medlemsstaterne tillader ikke indførsel af heste med oprindelse i eller afsendt fra Bosnien-Hercegovina.«

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 373 af 31.12.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 24 af 31.1.1998, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 138 af 21.5.1992, s. 39.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
